

200703455/1.

Datum uitspraak: 7 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/17349 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 10 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 mei 2007, verzonden op 11 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift naar voren is gebracht, omschrijft geen onderdeel van de aangevallen uitspraak waarmee appellant zich niet kan verenigen. Mitsdien is geen sprake van grieven in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

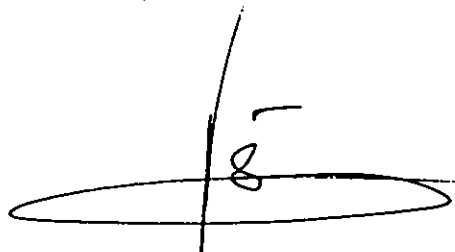
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007

452-549.

Verzonden: **7 - JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

5

Postadres Postbus 84478
2508AL 's-GRAVENHAGE

• Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 16 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door W.L.F. van der Kraats
Telefoon 070 - 424 11 88
Fax 070 - 424 11 39
V-nummer / Zaak / Zaak - 23/04/2007
Datum 23/04/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND nummer:	0696140239	
Oorsprong:		
UAD ontvangstdatum:		
Erst:		
IND ontvangstdatum:	25 APR 2007	
Registratie in:	naam mdr:	
INDIS:	datum:	
Invoercontrole:	naam mdr:	
	datum:	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Willem Lodewijk Frederik van der Kraats, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Oekraïne
Nationaliteit(en) : Oekraïne, Burger van
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbestuif 2000
- Geen vaste woon- of verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 23/04/2007
Tijd : 13:30 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 25. Apr. 11:34

van Justitie
De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
W.L.F. van der Kraats

Handtekening

1760.

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr: AWB 07/17349
V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. R.P. Dielbandhoesing, advocaat te 's-Gravenhage,
tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. M. R. van Lelyveld.

I Procesverloop

Eiser heeft gesteld te zijn geboren op [] en de Oekraïense nationaliteit te bezitten.

Op 23 april 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 23 april 2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 3 mei 2007. Eiser is ter zitting verschenen bij zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II Overwegingen

Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

Gemachtigde van eiser heeft aangevoerd dat eiser getuige was van een aanrijding op 23 april 2007. De verbalisant vroeg eiser om een legitimatiebewijs, waarop eiser zijn Oekraïens rijbewijs toonde. Ook verklaarde eiser dat zijn paspoort bij een vriend lag en dat hij in Nederland mag verblijven. Hieruit kan niet worden afgeleid dat eiser illegaal in Nederland zou verblijven. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 mei 2005 (JV 2005/278) stelt de gemachtigde dat een controle op de identiteit slechts mag plaatsvinden indien er sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, terwijl in onderhavige zaak geen naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf aanwezig was.

Namens verweerder is aangevoerd dat dat uit het proces-verbaal van staandehouding en overbrenging duidelijk blijkt op welke wijze het vermoeden van illegaal verblijf is ontstaan. De verbalisant heeft eiser verzocht legitimatie te tonen op grond van de uitoefening van de algemene politietaken. Toen eiser alleen een Oekraïens rijbewijs kon tonen rees een redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

De rechtbank overweegt het volgende.

AWB 07/17349

2

4.1 De rechtbank stelt vast dat de maatregel van bewaring op 2 mei 2007 is opgeheven in verband met de uitzetting van eiser naar zijn land van herkomst. Thans is nog in geschil of de maatregel van bewaring eerder had moeten worden opgeheven en zo ja, of er aanleiding is een schadevergoeding op grond van artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen.

4.2 De rechtbank stelt vast dat namens eiser de rechtmatigheid van de staandehouding is betwist. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen in onder meer de uitspraak van 24 augustus 2006 (JV 2006/382), dient het proces-verbaal van staandehouding krachtens artikel 50 Vw 2000 te vermelden met uitoefening van welke bevoegdheid de controle van de vreemdeling, die tot zijn staandehouding heeft geleid, heeft plaatsgevonden. Uit het op 23 april 2007 op ambtsbelofte, dan wel ambtseed opgemaakte proces-verbaal van staandehouding en overbrenging (hierna: het proces-verbaal) blijkt dat de verbalisanten zich hebben begeven naar de Cubalaan te Poeldijk in verband met een aanrijding aldaar tussen een fietser en een motorrijtuig. Eiser was getuige van de aanrijding. Omde gegevens van de getuige van de aanrijding te kunnen noteren, verzocht een van de verbalisanten eiser zich te legitimeren. Uit het proces-verbaal kan aldus worden afgeleid dat de verbalisanten in het kader van de uitoefening van de algemene politietaken eiser hebben gevraagd zich te legitimeren. De rechtbank ziet gelet op de hiervoor genoemde omstandigheden geen grond voor het oordeel dat de verbalisanten niet naar de identiteit van eiser hebben kunnen vragen. Volgens het proces-verbaal heeft eiser vervolgens een Oekraïens rijbewijs getoond en verklaard dat zijn paspoort bij een vriend lag. Gelet op die omstandigheden kon naar het oordeel van de rechtbank ten aanzien van eiser een redelijk vermoeden van illegaal verblijf ontstaan en mocht eiser worden staandegehouden op grond van artikel 50 van de Vw 2000. Gelet op het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van staandehouding op rechtmatige wijze is toegepast. De rechtmatigheid van de maatregel van ophouding voor verhoor is namens eiser niet betwist.

4.3 Niet is betwist dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

4.4 Niet in geschil is dat voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestond en dat verweerder voldoende voortvarend heeft gehandeld teneinde de uitzetting van eiser te realiseren.

4.5 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.6 Het beroep is ongegrond.

4.7 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.8 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 07/17349

3

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af;

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 10 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier.

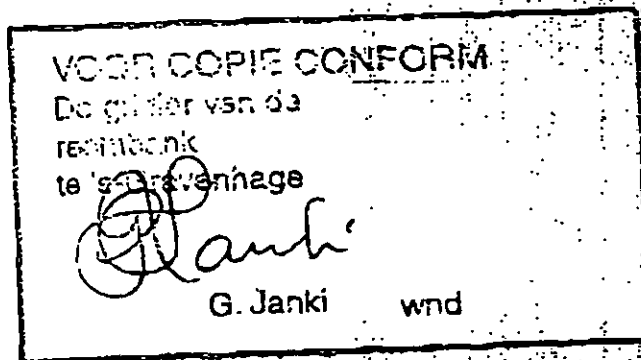
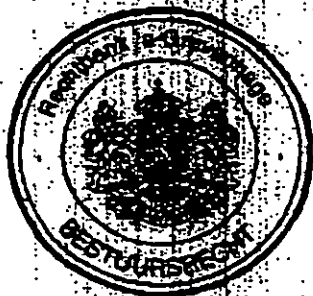
De griffier:

De rechter:

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Beroepschrift verzonden op: 11 MEI 2007

Advocatenkantoor Loakkwartier

Mr. drs. R. Diebandhoesing

Advocaat & Procureur

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3008	B 18 MEI 2007
ZAAKNR. 200703455	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Den Haag, 18 mei 2007

Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 20.019

2500 EA DEN HAAG

F +31 070 365.1380

Per F. (zes pag.) en per post

Betreeft: hoger beroep namens de heer ; geb. Oekraïne;
 IND 0606-14-0239; in vreemdelingenbewaring sedert ma. 23 april 2007, uitgezet op
 02 mei 2007; zitting: donderdag 03 mei 2007; uitspraak 10 mei 2007, verzonden op
 11 mei 2007

Geacht College,

Hierin dien ik namens , die mij daartoe bepaaldelijk gemachtigd of
 gevolmachtigd heeft en (die) domicilie kiest te mijnen kantore een beroepschrift in
 tegenliggende uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage,
 zittinghoudende te Dordrecht, d.d. 10 mei 2007, verzonden op 11 mei 2007, onder
 kenmerk 07/17349. De rechtbank heeft toen het beroep van appellant ongegrond
 verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.
 kan zich hiermee niet verenigen, vandaar dit hoger beroep.

Opgemerkt wordt dat de pleitnota die gemachtigde ter zitting heeft overlegd hierbij
 als herhaald en ingelast worden beschouwd.

FEITEN

is vreemdeling in de zin van Vw-2000, afkomstig uit Oekraïne.

Op maandag 23 april 2007, omstreeks 04.30 uur fietste hij, samen met de heer
 geboren op te Oekraïne, thans gedetineerd te
 Rotterdam (detentieboot); V in vreemdelingenbewaring sedert
 23 april 2007; AWB 07/17343) in het Westland. Omstreeks 05.00 uur
 daaropvolgend werd aangereden door een auto, waarbij hij
 hoofdletsel en letsel aan zijn armen en benen opliep. De automobilist stopte, doch
 wilde direct daarop doorrijden. Daar getuige zijn kenteken genoteerd had, zag
 de automobilist zich gedwongen het alarmnummer 112 op te bellen, waarna politie
 en ambulance ter plaatse verschenen.

In het v.v. van staandehouding staat het over volgende:

*Op maandag 23 april 2007, omstreeks 04.45 uur, behandelden wij, verbalisanten

een aanrijding met letsel tussen 1 fietser en 1 motorrijtuig. De fietser was tegen het motorrijtuig gereden. De staande gehouden persoon was de fietser en partij in de aanrijding. Om de gegevens van betrokkenen van de aanrijding te kunnen noteren, verzocht ik (volgt naam verbalisant), de fietser zijn identiteit bekend te maken en verzocht hem een legitimatie te tonen ter vaststelling van zijn identiteit. De fietser gaf op te zijn, de persoon die hier als boven genoemd is. Tevens toonde hij mij een rijbewijs uit de Oekraïne. Daar ik de verblijfsrechtelijke positie van wilde vaststellen, verzocht ik hem mij zijn paspoort of een ander document te tonen, waarin zijn verblijfsrechtelijke positie blijkt. deelde mede dat hij hieraan niet kon voldoen.

Zijn paspoort had hij bij een vriend liggen.

De staande gehouden persoon verklaarde met betrekking tot zijn verblijfsrechtelijke positie: Mijn paspoort ligt in Duitsland, daar heb ik asiel aangevraagd. (einde citaat)

Over staat in het proces-verbaal het volgende: " Op maandag 23 april 2007, omstreeks 04:45 uur, behandelden wij, verbalisanten een aanrijding met letsel tussen 1 fietser en een motorrijtuig. De fietser was tegen het motorrijtuig gereden. Tevens was er een getuige van de aanrijding. De later staande gehouden persoon was getuige van de aanrijding. Om de gegevens van de getuige te noteren, verzocht ik, de de betrokkene zijn identiteit aan mij bekend te maken en verzocht hem een legitimatie te tonen om zijn identiteit vast te kunnen stellen. De getuige gaf op te zijn, de persoon die hier als boven genoemd is. Tevens gaf hij een rijbewijs uit de Oekraïne. Daar ik de verblijfsrechtelijke positie van wilde vaststellen, verzocht ik om zijn paspoort te tonen of een ander bewijs waarin zijn verblijfsrechtelijke positie uitblijkt. deelde mede, dat hij hieraan op dit moment niet kon voldoen.

De staande gehouden persoon verklaarde met betrekking tot zijn verblijfsrechtelijke positie: Mijn paspoort ligt bij een vriend. Ik mag hier wel verblijven. (einde citaat)

GRIEVEN

De eerste grief heeft betrekking op het feit dat de rechtbank de feiten verkeerd vaststelt, terwijl een juiste vaststelling tot een ander oordeel, i.c. opheffing van de bewijning, zou leiden. Hierdoor ontbeert de uitspraak de juiste feitelijke grondslag. Deze onjuiste vaststelling is van invloed geweest op de thans bestreden uitspraak: Om de gegevens van de betrokkenen van de aanrijding te kunnen noteren, verzocht een van de verbalisanten eiser zich te legitimeren. (AWB 07 / 17343;

Vaststaat dat verbalisant(-en) de gegevens van de bestuurder van het motorrijtuig, alomede zijn verblijfsrechtelijke positie niet vermeldde, hetgeen discriminatoir is. Slechts de gegevens van en werden genoteerd, doch niet van de bestuurder van het motorvoertuig, een Afrikaan die slechts (gebrekkig) Engels sprak

De tweede grief is, dat de rechtbank door zo te overwegen als thans een verkeerde toepassing heeft gegeven van artikel 50Vw-2000.

De vraag die aan de orde is, is of er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf is, dus of er feiten en omstandigheden in het dossier aan te wijzen zijn, die - naar objectieve maatstaven gemeten - op 23 april 2007 een redelijk vermoeden van illegaal opleveren (artikel 50 Vw) .

is van mening dat zulks niet het geval is.
Inmers, ~~voorgaand~~ aan het verzoek aan hem om een identiteitsbewijs te tonen, dient er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf bij verbalisant aanwezig te zijn. Dit was er niet en blijkt evenmin uit het dossier. Dat de opsporingsambtenaar bevoegd was naar de *personalia* van eiser-slachtoffer te vragen is juist, maar naar objectieve maatstaven gemeten was er geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Tevens is ~~toen~~ niet het bevragsings-systeem van de politie/VD, namelijk politie suite handhaving vreemdelingen, geraadpleegd.
Indien en voor zover de conclusie van de rechtbank juist zou zijn, dan zouden vreemdelingen, die getuige zijn van strafbare feiten, als moord, diefstal, verkrachting, mishandeling, beroving etc. etc. bij aangifte het niet denkbeeldige risico lopen onmiddellijk van hun vrijheid beroofd te worden door in vreemdelingenbewaring te worden gesteld, hetgeen - als bekend - van onbepaalde duur is.

Indien en vzw. verweerder stelt dat het hoger beroepschrift geen rechtsvragen aan de orde stelt in de zin van art. 91 Vw (rechtseenheid, rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming) dan dient hij dit niet in algemene zin te stellen, maar uitsluitend per grief. Uiteraard dient e.e.a. dan gemotiveerd én geëxpliciteerd te worden, daar anders deze door verweerder inmiddels welhaast sacrosanct verklaarde formule zinloos is en *juist niet* leidt tot beantwoording van vragen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven.

Gemachtigde verzoekt de Raad van State

dit hoger beroep gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in de proceskosten;

het beroep -alsnog- gegrond te verklaren en verweerder te verwijzen in de proceskosten daarvan;

indien en voor zover mogelijk: de Staatssecretaris van Justitie (de Staat/IND) te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding over de periode dat de vreemdeling onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft doorgebracht; e.e.a. volgens de thans geldende tarieven.

Hogeschand

Bijlage(n) 3 pag.